

دکترین جدید- ناتو- اندیشکده- مرکز- عالی- japcc-ccdcoe- دفاع- ارتباطات- استراتژیک- جنگ- هیبریدی- حمله- سایبری- مطالعه- چپ/

دکترین جدید ناتو

آن Zetsche

23-18 دقیقه

به سختی روزی می گذرد که تیتروهای درباره تهدیدات امنیتی خارج از کشور نداشته باشد: حملات هکرها از مسکو، هواپیماهای جنگی چین در حریم هوایی تایوان، قایق های تندرو ایرانی در خلیج فارس و آزمایش های موشکی دوربرد در کره شمالی. توجه زیادی به تلاش ها برای تأثیرگذاری مخفیانه بر انتخابات و نظرسنجی ها در ایالات متحده و اروپا جلب می شود که در بیشتر مواقع روسیه ستون اصلی آن است. در مقایسه، تأثیر اعمال شده توسط ایالات متحده - کلیدواژه تسلیحات بیولوژیکی فرضی صدام حسین - یا کمپین کشور شریک ناتو، هند علیه پاکستان، کمتر مورد توجه قرار گرفته است.

ما همچنین در مورد استراتژی ها و مفاهیمی که ناتو می خواهد با چالش های امنیتی زمان ما مقابله کند، نسبتاً کم می خوانیم و می شنویم. مطالعه ای که به سفارش گروه چپ در پارلمان اروپا انجام شد، می خواهد آن را تغییر دهد: "لفظی و واقعیت اطلاعات نادرست در اتحادیه اروپا" نگاهی دقیق تر به تلاش های ناتو برای متقاعد کردن مردم خود در مورد اهمیت این اتحاد برای امنیت آنها دارد. ذره بین.

«از سال 1990 می توان مشاهده کرد که چگونه مردم دائماً به دنبال دلایل جدید برای حفظ اتحاد هستند» .

ناتو در ابتدا به عنوان باشگاهی از دولتمردان آزادی خواه تأسیس نشد، بلکه به عنوان یک اتحاد دفاعی در برابر اتحاد جماهیر شوروی تأسیس شد. این بیش از هفتاد سال پیش بود و به هیچ وجه مشخص نیست که ناتو به حیات خود ادامه خواهد داد. با فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی و انحلال پیمان ورشو، پیمان آتلانتیک شمالی حریف تاریخی خود را از دست داد. پس از پایان اتحاد جماهیر شوروی و پایان نظم جهانی دوقطبی، چرا ناتو به سادگی منحل نشد؟ چرا برخی از کشورهای اروپای مرکزی و شرقی پذیرفته می شوند در حالی که برخی دیگر پذیرفته نمی شوند؟ چه چیزی خصومت های جدید را توجیه می کند؟ نهادی که طی چهار دهه رشد کرده است (1949-1989/91)، که در ادامه حیات آن نه تنها دولت ها، بلکه صنعت تسلیحات نیز علاقه زیادی دارند، می تواند نیروهای عظیمی را برای استقامت و بقا بسیج کند. از سال 1990 می توان مشاهده کرد که چگونه مردم دائماً به دنبال دلایل جدیدی برای حفظ اتحاد هستند. این در درجه اول در مورد تهدیدات جدید برای امنیت داخلی جوامع غربی است که به طور گسترده توسط رسانه های محلی منتشر می شود. بحث در مورد جایگزین های ممکن، مانند خلع سلاح مداوم و مشارکت امنیتی: هیچ کدام.

Vahik, [30 Jan 2022 um 17:38]

اقتصاددان ستاره چپ

گریس بلیکلی

حوزه های همیشه جدید دفاعی

در سی سال گذشته، ناتو و حامیان و حامیان آن به طور پیوسته مفهوم امنیت را گسترش داده اند و دلیل وجودی اتحاد را فراتر از دفاع نظامی کشورهای عضو گسترش داده اند. درک امنیت برای شرکای ناتو در حال حاضر شامل حفاظت در برابر طیف وسیعی از تهدیدات جدید، از جمله: تروریسم بین المللی اسلامگرا، تکثیر بالقوه سلاح های کشتار جمعی بیولوژیکی، شیمیایی و هسته ای و انواع جدید درگیری ها در پی شرایط جوی است. بحران علاوه بر این، تهدیدات امنیتی داخلی نیز مورد توجه قرار می گیرد که می تواند از جنبش های اعتراضی محلی یا شبکه های فراملی سرچشمه بگیرد یا از خارج - به ویژه روسیه و چین - تحت تأثیر قرار گرفته و ابزارسازی شود.

از آخرین تهدیدات علیه امنیت شرکای ناتو به عنوان "هیبرید" یاد می شود. جنگ ترکیبی شامل استفاده از سربازان و سلاح های متعارف و همچنین تاکتیک های چریکی توسط متجاوزانی است که به صورت مخفیانه عمل می کنند و به عنوان سرباز قابل تشخیص نیستند. این همچنین شامل اطلاعات نادرست و کمپین های تبلیغاتی و همچنین حملات سایبری می شود. به همین دلیل است که ناتو فضای سایبری را در کنار هوا، زمین، دریا و فضا به عنوان حوزه دفاعی خود اعلام کرده است. اهمیت روزافزون فضای سایبری و حملات احتمالی در آنجا با تصمیم اتحاد در ژوئن 2016 مبنی بر اعلام فضای سایبری به عنوان صحنه عملیات تأکید شده است. بنابراین، مجموعه ای از حملات سایبری می تواند پرونده اتحاد را بر اساس ماده 5 پیمان آتلانتیک شمالی آغاز کند. روسیه و چین در صدر فهرست کشورهای هستند که کارشناسان ناتو در حال حاضر معتقدند تهدیدی برای امنیت اعضای ائتلاف آتلانتیک شمالی هستند.

اندیشکده های ناتو

تلاش های موفقیت آمیز برای بازاندیشی مفهوم امنیت صرفاً ماهیت معنایی ندارد. در نتیجه، ناتو از یک اتحاد متمرکز بر دفاع از قلمرو اعضای خود در برابر یک متجاوز خارجی (در آن زمان اتحاد جماهیر شوروی) به یک اتحاد نظامی بین المللی تبدیل شد که تمایل فزاینده ای برای مداخله در هر نقطه از جهان نشان می دهد.

به منظور اجرای عدالت در مورد این فهرست گسترده و متنوع وظایف، ناتو شبکه ای از مراکز به اصطلاح تعالی (CoE) را راه اندازی کرده است که اکنون شامل 26 موسسه است و قرار است به رشد خود ادامه دهد. این مراکز تعالی، اندیشکده های نظامی هستند. آنها باید با توسعه مفاهیم و دکترین های استراتژیک جدید، از جمله موارد دیگر، تحول اتحاد را پیش ببرند. علاوه بر این، آنها باید توانایی نیروهای مسلح مختلف - هوایی، زمینی، دریایی - را برای همکاری و آموزش پرسنل مدیریتی و متخصصان بهبود بخشند. آنها در حال حاضر در 19 کشور از 29 کشور عضو ناتو، عمدتاً در اروپا مستقر هستند. اکثر این

اتاق های فکر در اروپای مرکزی و شرقی، به ویژه در کشورهای بالتیک مستقر هستند. در ایالات متحده تنها یک CoE وجود دارد. اتاق های فکر طیف گسترده ای از موضوعات، از جمله عملیات غیرنظامی-نظامی، دفاع سایبری، پزشکی نظامی، امنیت انرژی، دفاع در برابر تروریسم و عملیات هوای سرد را پوشش می دهند.

این شبکه از اندیشکده های ناتو زیرساختی برای تأثیرگذاری بر فرآیندهای تصمیم گیری عمومی و سیاسی در اروپا است.»

در سال 2005، اولین مرکز عالی ناتو، مرکز صلاحیت مشترک قدرت (JAPCC)، کار خود را در کالکار، نوردراین-وستفالن آغاز کرد. اکنون سه اندیشکده ناتو در آلمان وجود دارد، اما آلمان به پانزده مرکز دیگر نیز با کارکنان و بودجه کمک می کند.

در سال 2020، 996702 یورو برای حمایت مالی هزینه شده است JAPCC. به خود می بالد که در کار خود توسط "اجماع اجباری یا مصلحت سیاسی" محدود نشده است. بنابراین، می تواند سهم قابل توجهی در تبدیل نیروهای ناتو به یک نیرو و نفوذ در هوا و فضا داشته باشد.

اندیشکده های نظامی خارج از ساختار فرماندهی ناتو هستند. فعالیت ها و جهت گیری آنها نیازی به اجماع در داخل اتحاد ندارد، که کار آنها و مهمتر از همه، فرصت های همکاری با بازیگران خارجی از تجارت، علم و سیاست را بسیار آسان می کند.

کشورهای درگیر از نظر مالی و پرسنلی مشترکاً در مورد محتوای شورای اروپا تصمیم می گیرند. از یک سو، مراکز تعالی امکان تبادل در داخل ائتلاف را در مورد مسائل نظامی فراهم می کنند، اما به اعضای غیر ناتو، سازمان های بین المللی و نهادهای اروپایی مانند آژانس دفاعی اتحادیه اروپا نیز اجازه می دهند که در این امر مشارکت کنند.

علاوه بر این، این شبکه از اندیشکده های ناتو زیرساختی برای تأثیرگذاری بر فرآیندهای تصمیم گیری عمومی و سیاسی در اروپا است. آنها اولویت های استراتژیک پیمان آتلانتیک شمالی را تقویت و تکرار می کنند و در نتیجه منافع ایالات متحده را نیز پیش می برند. آخرین اما نه کم اهمیت، آنها هزینه های نظامی را افزایش می دهند.

بازی های جنگ سایبری در نمونه کارها

Vahik, [30 Jan 2022 um 17:38]

دو CoE دیگر که آلمان در آن شرکت دارد در کشورهای بالتیک واقع شده اند. مرکز تعالی دفاع سایبری تعاونی (CCDCOE) در تالین، استونی و مرکز تعالی ارتباطات استراتژیک (StratCom COE) در ریگا، لتونی CCDCOE یکی از قدیمی ترین مراکز تعالی در شبکه است و بیشترین تعداد کشورهای شرکت کننده را دارد: علاوه بر 25 کشور عضو ناتو، اتریش، فنلاند، سوئد و سوئیس نیز از این اتاق فکر حمایت می کنند.

وظیفه اصلی این سازمان هماهنگی تبادل پیام های سرویس مخفی مربوط به فضای مجازی است. گل سرسبد این اتاق فکر کتاب راهنمای تالین است که برای اولین بار دستورالعمل هایی را برای ناتو برای جنگ در فضای سایبری تهیه کرد. گروهی از حقوقدانان بین المللی 95 قانون را گردآوری کردند که دولت ها باید در صورت وقوع جنگ سایبری از آنها پیروی کنند.

«ارسال تبلیغات به عنوان تجاوز طبقه بندی می شود که امکان حمله به غیرنظامیان را فراهم می کند.»

تا به امروز، هنوز یک درگیری مسلحانه بین المللی که منحصراً یا عمدتاً در فضای سایبری رخ داده باشد، وجود نداشته است. با این وجود، عملیات در فضای سایبری بر اساس دکترین جدید امنیتی را می توان درگیری مسلحانه تلقی کرد. یکی از قوانین بیان می کند که برخی عملیات در فضای سایبری که علیه غیرنظامیان انجام می شود نیز می تواند مشروع باشد. به عنوان مثال، ارسال تبلیغاتی که اجازه حمله به غیرنظامیان را می دهد، به عنوان تجاوز طبقه بندی می شود. استفاده از ترفندها و اطلاعات نادرست برای دفاع نیز جایز است - به نظر می رسد فکر می کرد که فقط تبلیغات بیشتر در برابر تبلیغات کمک می کند.

یکی دیگر از محورهای فعالیت CCDCOE آموزش و آموزش پرسنل نظامی و غیرنظامی ناتو و اعضای آن است. به همین منظور، مرکز تعالی کنفرانس ها و به اصطلاح رزمایش های سایبری - بازی های جنگی در فضای مجازی را برگزار می کند.

این رویدادها پرسنل عالی رتبه ناتو، اعضای دولت، خدمات پلیس، ارتش، دانشگاهیان، مدیران شرکت ها و در برخی موارد روزنامه نگاران را گرد هم می آورد. "سپرهای قفل شده" یکی از بزرگترین مانورهای نظامی جهان در فضای مجازی است. این رزمایش از سال 2010 هر ساله با 1000 تا 1500 شرکت کننده در تالین برگزار می شود. سناریوی مانور 2021 شامل حمله کریمسونیا به بخش مالی بریلیا و همچنین شبکه های ارتباطی سیار و تامین آب آن بود. این سناریو - ترکیبی از حملات سایبری و اطلاعات نادرست - از تلاش های ادعایی روسیه و چین برای استفاده از بحران کووید-19 برای سوء استفاده از نقاط ضعف در کشورهای ناتو الهام گرفته شده است.

CCDCOE تلاش می کند با گزارش های منظم در مورد خطرات احتمالی استفاده از اینترنت و حملات هکرها، به عموم مردم غیرنظامی برسد. اینگونه است که مدیر مرکز تعالی، Jaak Tarien، در اکتبر 2020 در مورد خطرات کار تلفن همراه در زمان همه گیر اظهار نظر کرد. حجم زیادی از کارهای انجام شده توسط رایانه های خانگی در طول بحران کووید-19، جاسوسان، دزدان و راهزنان را به خود جذب کرده است. اقدامات متقابل کافی مستلزم سرمایه گذاری بیشتر در منابع و رویکردهای جدید دفاعی است. او همچنین متقاعد شده بود که مردم از میزان فعالیت های مخرب در فضای مجازی کاملاً بی اطلاع هستند.

این نوع روابط عمومی روایت دنیایی پر از خطر را تغذیه می کند، جایی که افراد شرور، اغلب مرتبط با روسیه، در همه جا، به ویژه در اینترنت، در کمین هستند. در عین حال، خود ناتو و CCDCOE به تبدیل اینترنت به حوزه عملیات نظامی تهاجمی کمک می کنند. در پایان سال 2017، ینس استولتنبرگ، دبیرکل ناتو تأیید کرد که این اتحاد باید احتمالات تهاجمی فناوری دیجیتال را نیز بررسی کند.

استفاده نظامی از رسانه های اجتماعی

اندیشکده لتونی StratCom که در سال 2014 تأسیس شد، به نوبه خود جزء برنامه تشدید شده ناتو برای جنگ هیبریدی است. تمرکز این مرکز تعالی ارتباطات راهبردی و هماهنگی روابط دیپلماتیک و روابط عمومی و عملیات روانی و اطلاعاتی است. به عبارت دیگر: (ضد) تبلیغات.

"استفاده فعال از اطلاعات نادرست به همان اندازه آشکارا مورد توجه قرار می گیرد که استفاده از رسانه های اجتماعی برای انتشار روایت های ساده به منظور جلب قلب و ذهن عموم مردم".
در اینجا نیز حوزه های مسئولیت در تحقیق و آموزش بیشتر تقسیم می شود. اولین پروژه ها شامل تحلیل «کمپین اطلاعاتی روسیه علیه اوکراین» و تهیه گزارشی درباره نحوه استفاده نظامی از رسانه های اجتماعی بود. کار این اندیشکده بر اساس گزارش انتقادی داخلی ناتو با عنوان «ما با دشمن ملاقات کرده ایم و او ما هستیم» دشمن را دیده ایم، ما خودمان هستیم» بود که به بررسی نقش ارتباطات در شکست ماموریت افغانستان یکی از نتایج این گزارش این بود که روابط عمومی سنتی باید با انتشار اطلاعات نادرست ادغام شود.

Vahik, [30 Jan 2022 um 17:38]

فکر با یک مجله دو بار در سال - ارتباطات استراتژیک دفاعی - (DSC) بر محافل مدنی، دانشگاهی و عموم مردم تأثیر می گذارد. مقالات منتشر شده در آنجا بیش از تأثیر اتاق فکردهد. استفاده فعال از اطلاعات نادرست به همان اندازه آشکارا مورد توجه قرار می گیرد که استفاده از رسانه های اجتماعی برای انتشار روایت های ساده و به راحتی قابل تکرار برای به دست آوردن "قلب و ذهن" عموم مردم است. علاوه بر این، نویسندگان در DSC استفاده از پروفایل های جعلی و به طور کلی تاکتیک های ارتباطی تهاجمی تر و همچنین یک جنگ گسترده تر از طریق ترولینگ در انجمن های آنلاین و رسانه های اجتماعی را توصیه می کنند. بر اساس DSC، ژنرال های ناتو نیز باید در فضای دیجیتال بسیار فعال تر شوند. سرمایه خصوصی و هالیوود

خارج از شبکه CoE، اتاق های فکری نیز در اروپا وجود دارند که با مشارکت ناتو در روحیه اتحاد نظامی تامین مالی می شوند، مانند اتاق فکر GLOBSEC که در سال 2005 در براتیسلاوا، اسلواکی تأسیس شد. این به ویژه جامعه مدنی و بازیگران سیاسی در اروپای مرکزی و شرقی را مورد توجه قرار می دهد، اما در عین حال به عنوان یک سازمان لابی در بروکسل به منظور تأثیرگذاری بر سیاست خارجی و امنیتی اتحادیه اروپا عمل می کند. علاوه بر ناتو، کار GLOBSEC توسط کمیسیون اروپا، اندیشکده National Endowment for Democracy حمایت می شود. در واشنگتن و شرکت های متعدد. نگرانی ویژه اتاق فکر اسلواکی تشدید همکاری بین اتحادیه اروپا و ناتو است. تقویت تاب آوری، دستور کار ترکیبی و امنیت سایبری اتحاد نظامی در رویدادهای منظم با نمایندگان هر دو نهاد مورد بحث قرار می گیرد.
در حمایت از ابتکار ناتو 2030، GLOBSEC 2020/2021 شش رویداد را برای تبادل فشرده بین ناتو و شرکت ها ترتیب داد. از جمله، این ابتکار ناتو از جامعه مدنی و به ویژه جوانان و بخش خصوصی می خواهد تا به تقویت اتحاد کمک کنند. موضوعات شامل آینده جنگ، نقش بخش خصوصی در ناتو و به اصطلاح نوآوری های دفاعی پایدار بود. هدف اعلام شده از این سلسله رویدادها، همکاری نزدیک تر بین ناتو و بازیگران اقتصادی به منظور جبران ضرر استراتژیک در برابر روسیه و چین بود. زیرا در این دو کشور هیچ فاصله ای بین دولت و اقتصاد وجود ندارد و به همین دلیل است که دومی را می توان به سرعت و به راحتی به نفع اولی بسیج کرد.

"به منظور بهبود تصویر، گسترش در صنعت فرهنگ، به ویژه در کشورهای عضو باید گسترش یابد".
یکی از سوالات اصلی که شرکت کنندگان در مورد آن بحث کردند، حول محور این بود که چگونه بخش خصوصی می تواند در تسلیح سازی فضای اطلاعاتی برای استفاده کمک کند. سودمندی بالقوه شرکت های کوچک و متوسط و سازمان های جامعه مدنی برجسته شد. با این حال، پیش نیاز این است که ناتو مقررات خود را برای یارانه ها کاهش دهد. علاوه بر این، StatCom به عنوان واسطه ای برای افزایش همکاری بین بخش خصوصی و ناتو در ریگا به کار گرفته شد. به این ترتیب StratCom می تواند تعامل با شهروندان را بهبود بخشد.

شرکت کنندگان همچنین به این نتیجه رسیدند که نیاز به سرمایه گذاری بیشتر برای کنترل تفسیر موازنه بین المللی قدرت وجود دارد. برای انجام این کار، روش های مورد استفاده برای انتشار روایت ناتو باید مؤثرتر شوند. تولید مشارکت های غیرداستانی برای رسانه ها باید با موارد تخیلی - مانند فیلم ها، کتاب ها و بازی های ویدیویی- تکمیل شود. در آینده، ناتو باید در فیلم ها و سریال های هالیوودی محبوب در سرویس های پخش تجاری مانند نتفلیکس نیز نقش داشته باشد. به منظور بهبود تصویر، دامنه صنعت فرهنگ به ویژه در کشورهای عضو باید گسترش یابد. فقط از این طریق می توان اهمیت ناتو را مستقیماً اعلام کرد.
ترس از دشمنان خارجی

ناتو به دلیل گزینه حفظ خود، سناریوی تهدید خارجی را تنظیم می کند و ترس از دشمنان در شرق را برمی انگیزد. غیرعادی نبود که مردم در طول مبارزات انتخاباتی فدرال 2021 اعتراض کنند که DIE LINKE برای آنها واجد شرایط نبود. در مواجهه با روسیه متجاوز، ناتو مهمتر از همیشه است. بخش های وسیعی از جامعه نیز منطبق با افزایش مستمر هزینه های نظامی و تسلیحاتی را می پذیرند - اگرچه آنها همچنین از مدارس فرسوده، سیستم بهداشت عمومی ضعیف، جاده ها و پل های شکسته و دیجیتالی سازی کند شکایت دارند. در عصر ریاضت اقتصادی، روایت ناتو تأثیر بسیار ملموسی بر زندگی روزمره مردم دارد. فوریت مفروض تقویت ارتش از طریق تسلیح مجدد دائمی برای امنیت خارجی، دید ما را از تصویر بزرگ مبهم می کند. راه حل های جایگزین برای درگیری ها و مشکلات جهانی در پس زمینه قرار می گیرند.

Vahik, [30 Jan 2022 um 17:38]

به این منظور، حوزه های زندگی بیشتر و بیشتری در حال نظامی شدن هستند. دکترین جدید ناتو به یک مارپیچ از تسلیح مجدد و توزیع مجدد بودجه عمومی منجر می شود. این باید وظیفه چپ اجتماعی و حزب DIE LINKE باشد که با منطق خلع سلاح و همکاری بین المللی برای مقابله با فاجعه جهانی آب و هوا و تقویت انسجام اجتماعی با این تحول مقابله کنند. همکاری بین المللی باید شامل کشورهایی باشد که عضو پیمان آتلانتیک شمالی نیستند، به جای تداوم در نظر گرفتن آنها به عنوان تصاویر دشمن. این سؤال که آیا ناتو واقعاً هنوز به عنوان یک سازمان بین المللی مستقل هنوز به روز است، نباید از این گفتار کنار گذاشته شود.

آن زتجه نویسنده و مورخ مستقل است. انتشارات او «پل آتلانتیک و شورای آمریکایی در آلمان، 1952-1974. جستجوی آتلانتیک» (پالگریو مک میلان، 2021). او مشاور منطقه ای حزب چپ در شارلوتنبورگ-ویلمرزدورف، برلین است.

Vahik, [30 Jan 2022 um 17:38]

ترجمه از گوگل